

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1149

23.03.2025 (136)

De opvoeding van een boosaardig genie

door Gerhard Lauck

Deel 15

Ik bezoek Kroatië

Er brak oorlog uit toen de voormalige communistische satellietregimes uiteenvielen. Vooral de oorlog in Kroatië maakte veel los bij dissidenten aan beide kanten van het voormalige IJzeren Gordijn. Vrijwilligers uit vele landen stroomden toe. Er werd een internationale brigade gevormd. Deze werd geleid door een inheemse oorlogsheld die een paar jaar in de Verenigde Staten had gewoond en gewerkt.

Om juridische redenen moesten onze Amerikaanse basis en haar Amerikaanse burgers heel voorzichtig zijn om niet betrokken te raken bij een buitenlandse oorlog. Afgezien van de journalistiek natuurlijk.

Natuurlijk ging ik ervan uit dat hij Engels sprak. Maar toen ik hem ontmoette, leerde ik dat ik het mis had! We moesten communiceren via een tolk. Deze tolk kende echter ook geen Engels. Hij sprak nauwelijks Duits en gebruikte een oud woordenboek uit de Tweede Wereldoorlog.

We ontvingen oorlogsverslagen en zelfs videobeelden van die vrijwilligers. We publiceerden de verslagen en gaven de videobeelden door aan bevriende televisiestations.

Dit bevatte verslagen uit de eerste hand van gevechten. Ook een korte beschrijving van een verminkt lichaam op de plaats van een bloedbad. Door deze aanblik voelden de soldaten een grote woede en een sterk verlangen om dronken te worden.

Als je goed keek op één videoclip, kon je een inkomende tankgranaat zien die bijna de cameraman raakte! Er was ook een grote "verfvlek". Het waren de overblijfselen van een arme duivel die te dicht bij een antitankmijn kwam.

Een regeringstelevisie in het nu afbrokkelende Oostblok, namelijk Hongarije, besloot twee vliegen in één klap te slaan. Als ik het me goed herinner, was de regering technisch gezien nog steeds "communistisch"! Maar tegen die tijd speelde etniciteit een grotere rol dan ideologie. Alsof iemand ooit echt in de communistische ideologie had geloofd.

Volgens het oorspronkelijke plan zouden ze me interviewen op de basis van de internationale brigade. Sterker nog, er was een volwaardige militaire revue gepland. Compleet met march-by - in het bijzijn van mij als eregast (!) - met zwaarbewapende soldaten en zelfs tanks!

De vertraging door overheidsbureaucratie heeft dit plan verpest. Een week of twee eerder was het gelukt!

Christian Malcoci had me geadviseerd om alleen met particuliere luchtvaartmaatschappijen te vliegen en niet met die van de overheid. Men dacht dat de eerste minder gevoelig zouden zijn voor politieke druk om mijn commerciële vliegtuig om te leiden naar een ander land om mij gevangen te nemen!

Toen ik eindelijk aankwam, ging ik meteen naar het centrale administratiegebouw van de brigade in de nationale hoofdstad. Maar dat was net gesloten.

Op het laatste moment waren er politieke complicaties ontstaan. Het communisme was inderdaad stervende, maar nog niet helemaal dood en begraven! Communistische propaganda maakte zelfs de nieuwe anticommunistische regering nerveus. Ze verbood een dergelijk spektakel. Ze ontbood zelfs de internationale brigade. De oorlog was min of meer voorbij. Er was een staakt-het-vuren afgekondigd en er werd verwacht dat vredesonderhandelingen de oorlog ook snel tot een officieel einde zouden brengen.

Er was enige verwarring en vertraging voordat het contact werd hersteld en er een nieuw plan werd bedacht.

Ik gebruikte de tijd om uitgebreid te wandelen door de nieuwe hoofdstad van het land. Het was een prachtige stad. De mensen waren heel fatsoenlijk. Prostituees om de NAVO-troepen te bedienen moesten uit andere landen worden geïmporteerd. Ondanks hun armoede weigerden de lokale vrouwen zich hiervoor te verlagen. (Belastingen waren 50% vanwege de oorlog. Een paar schoenen kostte een maandsalaris).

Mijn favoriete restaurant lag verscholen in een verzonken binnenplaats. Het was te bereiken via een onopvallende tunnel door de omringende gebouwen. Toen ik vroeg waarom er zo weinig gasten waren, kreeg ik te horen dat dat was omdat niemand geld had om uit eten te gaan. Op mijn laatste avond gaf ik het laatste van

mijn lokale geld aan het personeel, inclusief de serveersters en keukenhulpen. Toen ik wegliep, keek ik om en zag ze nog staan. Ze zwaaiden gedag met een grote glimlach op hun gezicht.

Ik ontmoette een oude vriend van me. Hij was officier geweest bij de brigade en droeg nog steeds met trots zijn uniform. Deze Fransman was een beetje een oorlogsavonturier. Hij was in Irak geweest en had het hoofdkwartier van de politieke politie in het Oostblok overvallen. Zijn chauffeur was in deze oorlog gedood door een RPG.

Hij vertelde over zijn avonturen en die van andere brigade-leden.

Een buitenlandse vrijwilliger kwam zonder paspoort aan bij de grens. Hij legde aan de grenswachten uit dat hij bij de brigade wilde en voor hun land wilde vechten. Zijn enige identiteitsbewijs was een NSDAP/AO lidmaatschapskaart! De grenswachten herkenden het en lieten hem de grens over.

Toen twee vrijwilligers zonder eerdere militaire training in het vooruitgeschoven kamp aankwamen, kregen ze elk een geweer en werd hen gezegd: Jullie hebben een half uur om deze te leren gebruiken. Op dat moment verwachten we een vijandelijke aanval.

Eén dorp was verlaten. Het krioelde er van de honden die door hun baasjes waren achtergelaten. Na een paar dagen waren ze zo hongerig dat ze gevaarlijk werden. We moesten ze afschieten.

We bemande een zware mitrailleurpost bij een wegversperring. Het was erg warm. Iemand stelde voor dat ik zou vertrekken om frisdrank te zoeken. Een paar kilometer verderop stak ik een heuveltop over. Onder me was de zee. Burgers lagen op het strand te zonnebaden alsof de oorlog niet bestond. Ik vond wat frisdrank en keerde terug naar de wegversperring. Toen ik terugkwam, hoorde ik dat er een schermutseling was geweest. Eén van onze mannen was gewond geraakt.

We overwogen om naar de zee te rijden. Maar dat was te ver weg. Bovendien waren de wegenkaarten waardeloos, want ze lieten niet zien welke gebieden door welke legers bezet waren!

Ik had de gewonde man enkele jaren eerder in de Verenigde Staten ontmoet. Gelukkig was zijn wond niet levensbedreigend.

Het eindresultaat waren twee afzonderlijke vergaderingen. Eén reeks was tussen de buitenlandse televisieploeg en mij. Deze bestond onder andere uit een interview bij een historische bezienswaardigheid. De tweede reeks ontmoetingen was tussen

mij en individuele leden van de nu ontbonden formatie, inclusief de voormalige commandant. Media-aandacht voor deze tweede reeks bijeenkomsten was ten strengste verboden!

Ik bracht ook een bezoek aan de voorste linies, waar NAVO-vredestroepen de twee strijdende legers van elkaar scheidde.

Mijn Franse vriend, de officier, had nog steeds zijn militaire ID. Hij kon ons overal brengen waar we heen wilden. Weemoedig merkte hij op dat dit ID binnenkort niet meer geldig zou zijn. Het bracht ons in ieder geval langs de laatste militaire controlepost tussen de hoofdstad en de frontlinie, die dwars door een grote stad liep. De plaatselijke politiechef nam ons mee naar zijn hoofdkwartier.

De chef wees naar mij en toen naar het raam: *Een man die in uw stoel zat is vorige maand gedood door een sluipschutter. De kogel vloog door dit raam. De sluipschutter zat daar in die bomen.*

Hij merkte op dat de vijandelijke soldaten over het algemeen geen politieagenten doodden, zelfs niet die van de tegenpartij.

Toen bood hij aan om ons naar voren te brengen. Hij vermaande ons zijn pad nauwlettend te volgen. Iemand die ervan afgedwaald was, was onlangs door een mijn gedood. Het pad leidde door gaten in hoge tuilmuren en verwoeste huizen. Ik raapte wat mortierscherven op als souvenir.

Uiteindelijk waren we nog maar een steenworp verwijderd van de laatste smalle zandweg en het hek dat tussen ons en vijandelijk gebied stond. Een gepantserd voertuig reed over de weg. Een schuilhol van de NAVO en een controlepost waren maar een paar meter verderop. Een nog bezette militaire kazerne van de vijand was in zicht.

Daarna nam hij ons mee naar huis om zijn familie te ontmoeten. We dronken een zelfgemaakte alcoholische drank, waarschijnlijk een brandy.

Zijn familie was charmant. Het was verbazingwekkend om mensen te zien die hun dagelijks leven midden in een slagveld hadden geleefd. Hij vertelde ons dat er in een maand tijd duizenden (!) mortiergranaten op zijn stad waren neergekomen. Die verwoeste huizen vertegenwoordigden vaak een leven van werk en dromen voor hun eigenaars.

Toen ik vertrok, bedacht ik me dat dit een zeer interessante en waardevolle reis was geweest. Maar ik was nog steeds teleurgesteld over het missen van mijn eigen persoonlijke militaire parade!

Binnen enkele uren na mijn thuiskomst belde de *Los Angeles Times* me op voor een interview. Dit interview verscheen op de voorpagina.

* * * * *

In 1995 kreeg ik een kans die ik gewoon niet kon weigeren. Mijn personeel in de Verenigde Staten deed het erg goed ondanks mijn afwezigheid. Dus bracht ik meer tijd door in Europa dan ik oorspronkelijk van plan was.

Hoofdstuk Zeven

Mijn ontvoering

Samenwerking met de Amerikaanse overheid

Amerikaanse en buitenlandse overheidsfunctionarissen werkten gedurende een lange periode zeer nauw samen. Hun doel was om het Eerste Amendement te omzeilen. Ze wilden een Amerikaanse dissident neutraliseren, namelijk mij, die een doorn in hun oog was geworden.

Ik heb duizenden pagina's Duitse overheidsdocumenten om dit te bewijzen. Ik geloof dat er voldoende bewijs is om een formeel onderzoek te rechtvaardigen. Maar ik houd mijn adem niet in.

Ik heb dit persoonlijk uitgelegd aan een ambtenaar van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken: *We weten zelfs de namen van tenminste enkele van de betrokken Amerikaanse functionarissen: Als je naar bed gaat met de vijanden van de vrijheid van meningsuiting, komen we er vroeg of laat achter. Ze documenteren alles. Vroeg of laat zal iemand het naar ons lekken. Onze verzetsbeweging had niet zo lang kunnen overleven als we geen vrienden binnen de regering hadden.* - De ambtenaar keek bezorgd!

Dit gaat niet over mij of mijn overtuigingen. Het gaat om het recht van elke Amerikaanse burger om hier in Amerika zijn vrijheid van meningsuiting uit te oefenen zonder dat een buitenlandse regering jurisdictie claimt. En zonder dat Amerikaanse regeringsfunctionarissen dit toelaten. Zelfs helpen!

Opmerking: zowel Duitsland als Frankrijk hebben publiekelijk de jurisdictie opgeëist over Amerikaanse websites omdat ze "toegankelijk" zijn in hun land!

Dit is een bedreiging voor ons allemaal!

Amerikaanse telefoons afgeluisterd door buitenlandse overheid

De politieke politie in Duitsland wilde onze telefoonlijnen in de VS aftappen.

Het wendde zich tot de tegenhanger van dat regime bij de Amerikaanse CIA, maar werd afgewezen. Toen vroeg het de tegenhanger van het Amerikaanse Oval Office om namens hem te interveniëren. Dit verzoek werd ingewilligd. Hun inlichtingendienst werd opgedragen mee te werken.

Maar zoiets was nog nooit eerder gedaan! Er was nog steeds een probleem met de technologie. Zelfs toen dit technische probleem was opgelost, konden ze maar twee van onze lijnen tegelijk aftappen. Deze bewaking werd na een paar maanden stopgezet. De resultaten waren te mager. Achteraf denk ik dat we er meer gebruik van hadden moeten maken.

Natuurlijk gingen we er altijd vanuit dat onze telefoons werden afgeluisterd. En dat deze informatie uiteindelijk bij buitenlandse regeringen terecht zou komen.

Al het bovenstaande werd bevestigd toen we de beschikking kregen over uitgebreide documentatie van de overheid. Hieronder bevonden zich ook transcripties van een echt afgeluisterd telefoongesprek van mij.

Als je de data vergelijkt, is het duidelijk dat dit resulteerde in het uitvaardigen van een arrestatiebevel tegen mij. De buitenlandse regering dacht dat mijn aankomst in Europa aanstaande was. In werkelijkheid was het valse informatie die opzettelijk was uitgelekt via een gesprek op een lijn waarvan we wisten dat die werd afgeluisterd.

Toen ik het jaar daarop in Europa aankwam, was dat arrestatiebevel al verlopen. Er was een nieuw arrestatiebevel nodig. De data op beide arrestatiebevelen laten dit zien.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit 1933 haben nach der Kapitulation des Deutschen Reichs am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung wieder ein zu Hause in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Seitens der Massenmedien, Verleumdung, Verfälschung und Verharmlosung haben nicht ausgereicht, das Reich der deutschen Idee einem halb gelähmten Hitler Adolf Hitler zu überlassen.

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völler- und Kammernissen sollen Schüler an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer deutschen Völler.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des kriegsgeprägten Völlers ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der nationalsozialistische Kampf ist also dabei, das Volkstum – gegen alle Völler (V) – zu befreien, seine Völler und Erbschaften, Überlieferungen und Kammernissen.

Ob "Völler" oder "Völler", ob im Weltkrieg oder im Bürgerkrieg, ob im Propagandakrieg, befreit oder auf einem Schlachtfeld, andere Adl. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Louch

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT!**

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly
Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Gelieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotografie bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.movingthethreshold.com/). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestanden van WO II is een absoluut mijnheer van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraaft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the NEW ORDER
Number 176 (181) Founded 1979 April 26, 2022 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much-loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinship fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Louch

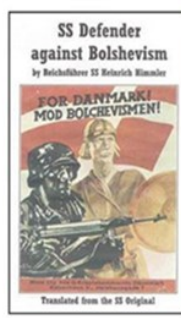

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT!**

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

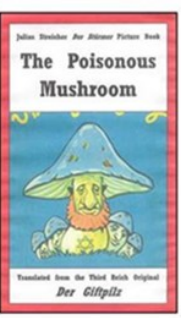
Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
**FOR-DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!**
Translated from the SS Original

**The Poisonous
Mushroom**
by Julius Streicher, Reich Minister of Propaganda
Der Giftpilz
Translated from the Third Reich Original

**Hitler
in Italy**
by Heinrich Himmler
**HITLER
in ITALIEN**
Translated from the Third Reich Original

**SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family**
Translated from the Third Reich Original

**Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance**
Translated from the Third Reich Original

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDK
Translated from the Third Reich Original

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**